

XII. Verbetering van den Zoutaccijns.

XII. Verbetering van den accijns op het Zout.

De openbare beraadslaging over dit wetsontwerp, bepaald op 8 Mei 1845, werd op verzoek der Regeering uitgesteld.

1. KONINKLIJKE BOODSCHAP, ingekomen in de Vergadering van 24 October 1844.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Aan U Edel Mogenden wordt hiernevens ter overweging aangeboden een ontwerp van wet tot verbetering van den accijns op het Zout; — zijnde dat ontwerp van eene toelichtende memorie vergezeld.

Wij bevelen U, Edel Mogende Heeren, in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 2den November 1844.

WILLEM.

Aan
de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

2. ONTWERP VAN WET.

Wij WILLEM II, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat de ondervinding de noodzakelijkheid heeft doen zien van eenige wijzigingen in de bepalingen betreffende den accijns op het zout, vastgesteld bij de wetten van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) en van den 2 Januarij 1832 (*Staatsblad* n°. 2), in verband met § g van het 2de lid van art. 4 der wet van den 24sten December 1829 (*Staatsblad* n°. 76),

Zoo is het dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze, de navolgende bepalingen vast te stellen:

Art. 1.

De bepalingen, vervat in het laatste lid van art. 34 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) en in art. 1 der wet van den 2den Januarij 1832 (*Staatsblad* n°. 2) worden ingetrokken.

Art. 2.

Alle zee- en zout water, hetzij gegradeerd of niet, wordt bij de wet als pekels beschouwd en voor den accijns aangeslagen naar de daarin aanwezige hoeveelheid ponden zout, berekend door middel van den vochtweger, schaal B, bij de administratie van 's Rijks belastingen in gebruik, en zulks overeenkomstig de volgende tafel, behoudens het bepaalde bij art. 15.

Graden van den vochtweger met schaal B, de temperatuur op 15 ^o . H. G.	Ponden zout voorhanden in een vat Pekel.
0,7	1
1,4	2
2,1	3
2,7	4
3,3	5
4,0	6
4,6	7
5,2	8
5,8	9
6,3	10
6,9	11
7,5	12
8,0	13
8,5	14
9,1	15
9,6	16
10,1	17
10,6	18
11,1	19
11,6	20
12,0	21

XII. Verbetering van den Zoutaccijns.

Graden van den vochtweger met schaal B, de temperatuur op 15 ^o . H. G.	Ponden zout voorhanden in een vat Pekel.
12,5	22
13,0	23
13,4	24
13,9	25
14,3	26
14,7	27
15,2	28
15,6	29
16,0	30
16,4	31
16,8	32
17,2	33

Art. 3.

Pekel van 2,1 graden van den vochtweger en daar beneden, mag zonder documenten worden vervoerd.

Art. 4.

Behoudens de bepalingen van artt. 6 en 7, mag geene pekels in de zoutziederijen worden ingeslagen, alvorens derzelver hoeveelheid, mitsgaders de daarin aanwezige hoeveelheid zout, door 's Rijks ambtenaren is opgenomen.

Heimelijke inslag van pekels, waaronder ook begrepen wordt inslag of begin van inslag, uit vaartuigen niet op den voet van art. 5 geijkt of gemeten, of vóórdat de hoeveelheid pekels en die van het daarin aanwezige zout als boven opgenomen is, wordt gestraft met eene boete, ten laste van den zoutzieder, van den dubbelen accijns van het zout, dat het vaartuig, vol geladen zijnde met pekels van 17,2 graden, zou kunnen inhouden; in dat geval wordt des zoutzieders rekening met de aan dien inhoud geëvenredigde hoeveelheid zout belast, ten ware van de gehalte der ingeslagene pekels, ten genoegen van de administratie, kan blijken, als wanneer de rekening slechts volgens de werkelijke gehalte wordt aangeslagen, en de boete dien overeenkomstig berekend.

Ingeval de inslag plaats heeft uit een vaartuig niet volgens art. 5 geijkt of gemeten, wordt tot grondslag van de berekening van de boete en van den accijns genomen de tonnemaat, waarvoor het vaartuig, volgens de wet op de patenten, is belast, de ton berekend tegen 10 vaten.

Art. 5.

De zoutzieders die pekels ten behoeve van hunne zoutziederijen inslaan, mogen (behoudens de uitzonderingen in artt. 6 en 7 hierna vermeld) dezen inslag niet doen, dan uit behoorlijke gewaterijkte, of op andere wijzen opzettelijk daartoe gemetene vaartuigen.

Bij de water-ijking of meting moeten, ter keuze van de administratie, deze vaartuigen worden voorzien van eene duidelijke zichtbare schaal, afgedaald in palmen en duimen, ter aanwijzing van de hoeveelheid pekels, waarmede het vaartuig beladen is, of tot dit doel de noodige kokers, tot doorsteking van den peilstok in dezelve worden aangebragt, op zoodanige plaatsen, als daartoe aangewezen worden door den ambtenaar, met de water-ijking of opmeting belast.

Van de water-ijking of meting wordt proces-verbaal opgemaakt, waarin de aanwending en plaatsing der schaal of van de kokers worden vermeld, en hetwelk, zoo door 's Rijks ambtenaren als door den bevelvoerder van het vaartuig, moet worden ondertekend.

Alle vergrooing of verandering van het laadruim, mitsgaders alle verandering of verplaatsing van de schaal of van de kokers, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de bevoegde Rijks-ambtenaren, doet den bevelvoerder van het vaartuig vervallen in eene boete van f 500.

Art. 6.

Het debet der rekening van doorlopend crediet van zoutzieders, die geene pekels op den voet van art. 5 aanvoeren, maar wier zoutziederijen gelegen zijn aan plaatsen, waar het water altijd, of ook alleen bij vloed, zout is, wordt verhoogd met vier ponden voor elke honderd ponden ruw zout welke zij inslaan.

Bij peiling in even bedoelde zoutziederijen, worden elke aanwezige honderd ponden ruw zout voor honderd en vier ponden berekend en bij uitslagen van ruw zout, voor elke honderd ponden, die werkelijk worden uitgeslagen en in het document ten geleide vermeld, honderd en vier ponden van de rekening afgeschreven.

Art. 7.

De zoutzieders, die pekels in vaartuigen op den voet van art. 5 aanvoeren, doch wier zoutziederijen gelegen zijn op plaatsen als in art. 6 bedoeld, worden niettemin gerekend ook van het op die plaatsen aanwezige zout water gebruik te hebben gemaakt, wanneer blijken mogt, dat zij voor elke honderd ponden ruw zout, door hen sedert de vorige peiling geraffineerd, minder dan drie vaten pekels van 2,1 graden of daar beneden in vaartuigen volgens art. 5 hebben ingeslagen.

Bij zoodanige bevinding wordt het debet hunner rekening, voor elke honderd ponden ruw zout in dat tijdvak geraffineerd en waarvoor geene drie vaten pekels zijn ingeslagen, met vier ponden verhoogd.

Art. 8.

De kortingen aan de zoutzieders voor het door hen geraffineerde zout toegekend bij art. 13 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) en gewijzigd bij litt. g van het 2de lid van art. 4 der wet van den 24sten December 1829 (*Staatsblad* n°. 76) worden ingetrokken.

Art. 9.

Geene kortingen worden verleend, dan

a. van vier ten honderd, op de hoeveelheid ponden ruw Fransch zeezout, als zoodanig op den voet van art. 13 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) door 's Rijks keurmeesters erkend, en door de zoutzieders van buiten 's lands of van handelaren in het groot of van elkander ingeslagen en geraffineerd; en

b. van twintig ten honderd op de hoeveelheid ponden zout door 's Rijks ambtenaren, volgens aanduiding van den vochtweger, aanwezig bevonden in de pekels, welke de zoutzieders op den voet van art. 5 in hunne zoutziederijen hebben ingeslagen.

Deze laatste korting wordt niet verleend in geval de in de pekels aanwezige hoeveelheid zout, ten gevolge van scheikundig onderzoek, is vastgesteld.

Art. 10.

Het 2de, 3de en 4de lid van art. 32 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) mitsgaders art. 4 der wet van den 2den Januarij 1832 (*Staatsblad* n°. 2) worden ingetrokken.

Art. 11.

In gradeerhuizen, afgescheiden van en buiten alle gemeenschap met zoutziederijen, mag pekels van 2,1 graden en daar beneden vrij worden ingeslagen.

Uitslag en vervoer van pekels uit een gradeerhuis mag niet geschieden dan met bestemming naar eene zoutziederij, in vaartuigen, volgens de bepalingen van art. 5 gewaterijkt of gemeten en van schalen of kokers voorzien, en in geene mindere hoeveelheid dan 300 vaten pekels in ieder vaartuig; op verbeurte door den gradeerder eener boete van f 500.

Art. 12.

Na de inlading van de pekels uit het gradeerhuis in de vaartuigen, en alvorens met den vervoer een aanvang mag worden gemaakt, wordt door den gradeerder eene schriftelijke aangifte gedaan, vermeldende de hoeveelheid en den graad van sterkte van de te vervoeren pekels, den naam van den schipper en van het vaartuig, alsmede de zoutziederij voor welke de pekels bestemd is.

Tot den vervoer wordt vereischt een vervoerbiljet, hetwelk, nadat door den afleveraar voor den accijns zekerheid gesteld is,

XII. Verbetering van den Zoutaccijns.

wordt afgegeven door den ontvanger van de plaats der aflevering.

De hoeveelheid en graad van sterkte van de pekels wordt door 's Rijks ambtenaren opgenomen, die vervolgens van hunne bevinding verklaring stellen op den rug van het vervoerbiljet en hetzelfde afteekenen vóór dat de vervoer aanvang mag nemen.

Art. 13.

Vervoer van pekels uit het gradeerhuis, zonder een door de ambtenaren afgeteekend vervoerbiljet, doet den gradeerder vervallen in eene boete van f 500.

Bij bevinding van meerdere zoutdeelen dan de hoeveelheid en gehalte van pekels, in het vervoerbiljet vermeld, opleveren, verbeurt de aangever eene boete, gelijkstaande aan den tiendubbelen accijns van het meerdere zout in de aanwezige pekels voorhanden.

Een verschil van minder dan vijf ten honderd in hoeveelheid zoutdeelen is niet beboetbaar.

Art. 14.

Wanneer bij in- of uitslag van pekels in of uit eene zoutziederij, of bij peiling in dezelve, door de administratie of door den zoutzieder met de opneming van het zout in de pekels aanwezig, op den voet van art. 2, geen genoegen wordt genomen, kan een scheikundig onderzoek van de pekels gevorderd worden, mits men zich daaromtrent aan den zoutzieder of aan de ambtenaren, naar gelang het scheikundig onderzoek door de administratie of door den zoutzieder gevorderd wordt, schriftelijk verklare op het oogenblik zelf, waarop de uitkomst van de toepassing des vochtwegers zal bekend zijn.

Bij dit scheikundig onderzoek wordt de hoeveelheid zuiver en waterdrij chloor-sodium, in de pekels aanwezig, bepaald, en negentig ponden chloor-sodium vertegenwoordigen alsdan honderd ponden zout.

Het scheikundig onderzoek geschiedt door een daartoe aan te wijzen Rijksambtenaar, terwijl, zoo eene der belanghebbende partijen daarin niet berust, tot een tweede onderzoek, op den voet van art. 151 der algemeene wet van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38) wordt overgegaan.

De kosten van het eerste onderzoek komen ten laste van denzelve, die hetzelfde gevorderd heeft, en die van het tweede ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

Art. 15.

Indien bij peiling in eene zoutziederij, of wel bij uitslag, vervoer of inslag van ziltig vocht, uit eene zoutziederij afkomstig, of voor eene zoutziederij bestemd, bevonden mogt worden, dat hetzelfde meer dan 17,6 graden op den vochtweger teekent, moet hetzelfde altijd scheikundig onderzocht worden.

Art. 16.

Boven en behalve de straffen, bij de wet van den 21sten Augustus 1822 vastgesteld tegen ongeoorloofden uitslag van ruw of geraffineerd zout, onder doorlopend crediet opgeslagen, verbeurt degene, uit wiens pand de uitslag van zout of pekels zonder de vereischte documenten geschiedt, hoe gering ook de hoeveelheid moge zijn, eene boete van f 100.

Art. 17.

Biljetten tot vervoer van zout of pekels, afgegeven onder voorwaarde of met bepaling van visitatie der goederen bij den uitslag of bij den inslag, hebben geene kracht om den vervoer te wettigen of den inslag te dekken, of om bij peilingen in aanmerking te worden genomen, wanneer dezelve niet voorzien zijn van eene verklaring van bevoegde ambtenaren, dat die visitatie werkelijk door hen verricht is.

Art. 18.

De geheele tijd tot het vervoeren van zout of pekels tot aan de bestemmingsplaats, bij de biljetten tot vervoer toegestaan, kan in dezelve derwijze gesplitst worden, dat een of meerdere gedeelten van dien tijd worden aangewezen, binnen welke de vervoer tot op zekere afstanden zal moeten volbragt zijn.

De biljetten in dier voege afgegeven, verliezen hunne kracht met het verstrijken van den tijd, welke voor eenigen bepaalden afstand afzonderlijk in het biljet is aangewezen.

Art. 19.

Biljetten tot vervoer van zout of pekels, welke op de daarin aangewezenen posten of kantoren niet zijn afgeteekend, hebben geene kracht om den vervoer te dekken.

Lasten en bevelen, enz.

3. MEMORIE VAN TOELICHTING.

Bij art. 14 der wet van 21 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35), wordt bepaald, dat wanneer het verlies op de raffinade van zout blijken mogt niet zoo groot te zijn als de wet veronderstelt, het meerder verkregene alsdan aan den accijns onderworpen moet worden, terwijl art. 21 der zelfde wet aan de zoutzieders de bevoegdheid liet om dat meerdere bij peiling te wettigen, mits van deszelfs bedrag vóór den aanvang der peiling aangifte worde gedaan ten kantore van 's Rijks ontvanger.

Ten gevolge van deze wets-bepaling hebben sommige zoutzieders het debet hunner rekening jaarlijks met aanzienlijke hoeveelheden doen vermeederen; anderen echter hebben nimmer tot zoodanige vermeederen eenige aangifte gedaan.

Daar nu dit verschil tusschen de handelingen der zoutzieders niet afhankelijk is geweest van de wijze van raffinade, of in verband heeft gestaan met het gebruik van zoet water of van zeewater, zoo moest zulks noodwendig tot de gevolgtrekking leiden, dat degenen, door wie geene of geene voldoende vermeederen van debet wordt aangegeven, middelen hebben bezeten om hunne overmaten op eene geheime wijze ten verbruike af te leveren.

Het thans aangeboden wets-ontwerp heeft hoofdzakelijk de strekking om dit misbruik, zoo in het belang van 's Rijks schatkist als in dat van de zoutzieders onderling, te keer te gaan; kunnende tot toelichting van de bijzondere bepalingen het volgende dienen.

Ad art. 1. Vereischt geene ophelderingen.

Ad art. 2. Bij vele peilingen, zoowel van zoutkeeten die met zoet water als die met zeewater raffineeren, is overmaat bevonden. Indien zoutkeeten, die zoet water gebruiken, overmaat verkrijgen, alsdan moet natuurlijk al het zout, in het zeewater vervat, bij zoutkeeten die zeewater gebruiken, overmaat opleveren.

Het belasten van het zeewater, dat onvermijdelijk overmaat moet daarstellen, is derhalve hoogst billijk, en door zulks bij het tegenwoordig ontwerp voor te schrijven, wordt slechts op eene meer afdoende wijze een beginsel gehuldigd, hetwelk reeds bij de bestaande wet is vastgesteld, namelijk, dat al het zout bij de raffinade verkregen, in rekening moet worden aangeslagen.

Ten einde nu de hoeveelheid te kunnen berekenen, waarvoor de rekening der zoutzieders vooraf, wegens het gebruik van zeewater, behoort te worden aangeslagen, wordt bij de wet de toepassing van den vochtweger, voor zware vochten bij de administratie der belastingen in gebruik, geregeld en voorgeschreven.

Wanneer men in aanmerking neemt, dat, om 100 pond zout op te lossen, 3,5 vaten vocht of zeewater benodigd is, en dat ieder vat zeewater, van buitengaats uit volle zee aangevoerd, 2,5 a 2,25 pond zout kan bevatten, zoo volgt hieruit, dat een zoutzieder, die jaarlijks een millioen ponden ruw zout raffineert, door het gebruik van zeewater telken jare eene overmaat van ongeveer 80000 ponden kan verkrijgen.

Ad art. 3. Ten einde geene onnoodige belemmeringen daar te stellen, wordt de vervoer van zeewater, als op zich zelve niet met den accijns in verband staande, vrijgelaten, behoudens hetgeen hier onder wordt voorgeschreven wanneer hetzelfde voor de raffinaderijen zal bestemd zijn.

Ad art. 4. Deze bepalingen worden noodig, maar ook tevens voldoende geoordeeld om misbruiken tegen te gaan, terwijl de bestraffing tegen de misbruikers gesteld niet onbillijk is te achten, vermits toch de heimelijke inslag met geen ander doel kan geschieden, dan om te sluiken.

Ad art. 5. Het zeewater wordt, naar de niet aan zee gelegene zoutkeeten, steeds met bepaaldelijk daartoe ingerigte vaartuigen aangevoerd.

De bepaling dat dezelve zullen worden gemeten of gewaterijkt, welke noodig is tot contróle op de aangevoerde hoeveelheid, kan geene gegronde bezwaren in de practijk opleveren.